

Tieslietu ministrija

Brīvības bulvāris 36, Rīga, LV-1536; tālr.: 67036801, 67036716, 67036721; fakss: 67210823, 67285575;
e-pasts: tm.kanceleja@tm.gov.lv; www.tm.gov.lv

LĒMUMS

Rīgā

08.04.2020.

Nr. 10-10.5/1

Solvitai Zvidriņai

*Par disciplinārsoda piemērošanu
Valsts zemes dienesta ģenerāldirektorei
Solvitai Zvidriņai*

Ar tieslietu ministra 2019. gada 19. decembra lēmumu Nr. 1-4.1/283 (turpmāk – lēmums Nr. 1-4.1/283) pret Valsts zemes dienesta (turpmāk – Dienests) ģenerāldirektori Solvitu Zvidriņu ierosināta disciplinārlieta. Disciplinārlieta ierosināta par Valsts pārvaldes iekārtas likuma 17. panta pirmās daļas un otrās daļas 1., 3. un 4. punkta, 75. panta pirmās daļas iespējamu pārkāpumu, Publiskas personas finanšu līdzekļu un mantas izšķērdēšanas novēršanas likuma 2. panta pirmās daļas un 3. panta 1. punkta iespējamu pārkāpumu, ar tieslietu ministra 2017. gada 16. janvāra rīkojumu Nr. 10-10.1/86 apstiprinātā Dienesta ģenerāldirektorei S. Zvidriņas amata apraksta 1.1., 1.2., 1.5., 1.11., 2.6., 2.7. un 3.2. apakšpunktā noteikto pienākumu iespējamu nepildīšanu vai nekvalitatīvu pildīšanu, tādējādi pieļaujot Valsts civildienesta ierēdņu disciplinārbildības likuma 36. pantā un 37. pantā paredzētos disciplinārpārkāpumus. Ar lēmumu Nr. 1-4.1/283 disciplinārlietu uzdots izmeklēt komisijai šādā sastāvā: komisijas vadītāja – valsts sekretāra vietniece tiesību politikas jautājumos L. Medina, komisijas locekļi: Personālvadības departamenta direktore A. Auzāne, Juridiskā departamenta direktora vietnieks A. Remesovs, Nozaru politikas departamenta Politikas izstrādes un reliģijas lietu nodaļas vadītāja J. Kučāne, Juridiskā departamenta Administratīvā procesa nodaļas juriste Z. Vasila, Valsts kancelejas Valsts pārvaldes politikas departamenta juriskonsulte K. Stone¹ (turpmāk – izmeklēšanas komisija). Ar lēmumu Nr. 1-4.1/283 S. Zvidriņa uz disciplinārlietas izmeklēšanas laiku atstādināta no Dienesta ģenerāldirektora amata pienākumu pildīšanas. Ar tieslietu ministra 2020. gada 13. janvāra lēmumu Nr. 1-24/125 disciplinārlietas izskatīšanas termiņš pagarināts līdz 2020. gada 19. aprīlim.

[1] Izmeklēšanas komisija izmeklēja ar lēmumu Nr. 1-4.1/283 ierosināto disciplinārlietu un pabeidza izmeklēšanu, sagatavojot 2020. gada 27. marta atzinumu Nr. 1-27/77 (turpmāk – Atzinums) par disciplinārpārkāpuma konstatēšanu. Atzinums ir iesniegts tieslietu ministram lēmuma pieņemšanai par disciplinārsoda piemērošanu Dienesta ģenerāldirektorei S. Zvidriņai.

Balstoties uz Atzinuma III, IV, V, VI un VII nodaļā norādīto apstākļu un par tiem iegūto pierādījumu vērtējumu, izmeklēšanas komisija Atzinuma 10. punktā, kas balstīts uz Atzinuma 6. un 9. punktā izdarītajiem secinājumiem, un Atzinuma 11., 12. un 13. punktā S. Zvidriņas

¹ Iekļauta izmeklēšanas komisijā ar tieslietu ministra 2019. gada 23. decembra lēmumu Nr. 1-4.1/285 "Par izmaiņām komisijas sastāvā".

darbībā (bezdarbībā) konstatēja vairāku pārkāpumu esību, bet Atzinuma 14. punktā konstatēja pārkāpuma neesību.

Atzinumā secināts, ka Dienesta ģenerāldirektore S. Zvidriņa ir izdarījusi vairākus Valsts civildienesta ierēdņu disciplinārbildības likuma 36. pantā paredzētos disciplinārpārkāpumus, par ko pēc izdarīto disciplinārpārkāpumu kopības, piemērojot smagāko sodu, Atzinuma 17.1. apakšpunktā ieteikts S. Zidriņai noteikt galīgo sodu – atbrīvošana no amata.

Izmeklēšanas komisija nekonstatēja S. Zvidriņas darbības, kas pārsniedz viņas amata pilnvaru robežas, un nekonstatēja pārkāpumus Dienesta nodarbināto nosūtīšanā komandējumos 2018. un 2019. gadā. Līdz ar to Atzinuma 17.2. apakšpunktā ieteikts izbeigt disciplinārlietu par Valsts civildienesta ierēdņu disciplinārbildības likuma 37. pantā paredzētā disciplinārpārkāpuma izdarīšanu un Valsts pārvaldes iekārtas likuma 17. panta otrās daļas 1. punkta pārkāpumu tiktāl, ciktāl netika konstatēta Dienesta finanšu resursu nelikumīga izlietošana Dienesta nodarbināto nosūtīšanai ārvalstu komandējumos.

[2] Ievērojot Valsts civildienesta ierēdņu disciplinārbildības likuma 26. panta pirmo daļu un 31. panta trešo daļu, Atzinums ir šī lēmuma neatņemama sastāvdaļa. Atbilstoši šā likuma 31. panta trešās daļas otrajam teikumam, ja tieslietu ministrs pieņem atšķirīgu lēmumu, nevis atzinumā par disciplinārpārkāpuma konstatēšanu ieteikto, viņš pamato savu lēmumu.

Iepazīnies ar izmeklēšanas komisijas sagatavoto Atzinumu, konstatēju, ka izmeklēšanas komisija ir ievērojusi Valsts civildienesta ierēdņu disciplinārbildības likumā noteikto procesuālo kārtību un nav pieļāvusi procesuālos pārkāpumus, kas varētu būtiski ietekmēt Atzinumā izteiktos secinājumus, tostarp par S. Zvidriņas atbildību un S. Zvidriņai katra disciplinārpārkāpuma gadījumā piemērojamo sodu.

Izmeklēšanas komisija par disciplinārlietā noskaidrojamiem apstākļiem ir pieprasījusi paskaidrojumus S. Zvidriņai, vispusīgi kopsakarā ar citiem disciplinārlietā noskaidrotajiem apstākļiem un par tiem iegūtajiem pierādījumiem analizējusi S. Zvidriņas rakstveida paskaidrojumos izteiktos argumentus un apsvērumus un pierādījusi S. Zvidriņas vainu katrā izdarītajā disciplinārpārkāpumā.

Atzinumā ir noteikta S. Zvidriņas vainas forma katrā no izdarītajiem disciplinārpārkāpumiem un apzinātas katra disciplinārpārkāpuma sekas, kā arī noskaidroti vainu mīkstinošie un vainu pastiprinošie apstākļi. Lietas izmeklēšanā noskaidrotie fakti un apstākļi, kas nepieciešami tiesiska un lietderīga lēmuma pieņemšanai, vispusīgi atspoguļoti Atzinuma 16.1.–16.5. apakšpunktā.

[2.1] Atzinuma 16.1. apakšpunktā atzīts, ka par Valsts pārvaldes iekārtas likuma 75. panta pirmās daļas pārkāpumu ar nodomu, nodarot valsts interesēm būtisku kaitējumu, Valsts pārvaldes iekārtas 73. panta pirmās daļas 1. punkta nepildīšanu, Ministru kabineta 2010. gada 14. decembra ieteikumu Nr. 2 "Valsts pārvaldes iestādes struktūras izveidošanas kārtība" 10., 11. un 12. punktā ieteikto vadlīniju neievērošanu, S. Zvidriņas amata apraksta 3.2. apakšpunktā noteiktā amata pienākuma nepildīšanu S. Zvidriņa ir jāsoda ar Valsts civildienesta ierēdņu disciplinārbildības likuma 36. panta otrajā daļā paredzēto disciplinārsodu – atbrīvošanu no amata.

[2.2] Atzinuma 16.2. apakšpunktā atzīts, ka par Ministru kabineta 2010. gada 30. novembra noteikumu Nr. 1075 "Valsts un pašvaldību iestāžu amatu katalogs" 17.¹ punkta prasības nepildīšanu un nekvalitatīvu S. Zvidriņas amata apraksta 2.6. apakšpunktā noteiktā amata pienākuma pildīšanu aiz rupjas neuzmanības S. Zvidriņai ir pamats piemērot Valsts civildienesta ierēdņu disciplinārbildības likuma 36. panta pirmajā daļā paredzēto disciplinārsodu – rājienu.

[2.3] Atzinuma 16.3. apakšpunktā atzīts, ka par tīšu Ministru kabineta 2012. gada 10. jūlija noteikumu Nr. 494 "Noteikumi par valsts tiešās pārvaldes iestādēs nodarbināto darba izpildes novērtēšanu"² 5., 17., 18., 19. un 49. punktā noteikto prasību nepamatotu nepildīšanu,

² Atzinuma 2.1. apakšpunkta zemsvītras atsaucē un 17.1. apakšpunktā pieļauta pārrakstīšanās kļūda šo noteikumu pieņemšanas datuma pierakstā.

nekvalitatīvu un nolaidīgu to pildīšanu, Dienesta 2015. gada 25. novembra iekšējo noteikumu Nr. 1-01/21 "Darba izpildes novērtēšanas kārtība" 15., 19., 21., 22. punktā un IV nodaļā "Novērtēšanas rezultātu apstrīdēšana un atkārtota novērtēšana" paredzēto noteikumu nepildīšanu, nodarot valsts interesēm būtisku kaitējumu, S. Zvidriņa ir jāsoda ar Valsts civildienesta ierēdņu disciplinārbildības likuma 36. panta otrajā daļā paredzēto disciplinārsodu – atbrīvošanu no amata.

[2.4] Atzinuma 16.4. apakšpunktā atzīts, ka kopumā par tīšu Valsts un pašvaldību institūciju amatpersonu un darbinieku atlīdzības likuma 16. panta otrajā daļā un Ministru kabineta 2013. gada 29. janvāra noteikumu Nr. 66 "Noteikumi par valsts un pašvaldību institūciju amatpersonu un darbinieku darba samaksu un tās noteikšanas kārtību" 9., 19. un 35. punktā noteikto prasību neievērošanu, pieļaujot Publiskas personas finanšu līdzekļu un mantas izšķērdēšanas novēršanas likuma 2. panta pirmās daļas un 3. panta 1. punkta pārkāpumu un nodarot valstij būtisku mantisku zaudējumu vismaz 74 460.48 *euro* apmērā, par nekvalitatīvu Valsts pārvaldes iekārtas likuma 17. panta otrās daļas 1. punktā noteikto pienākumu un nekvalitatīvu S. Zvidriņas amata apraksta 1.5. un 1.11. apakšpunktā noteikto amata pienākumu pildīšanu S. Zvidriņa jāsoda ar Valsts civildienesta ierēdņu disciplinārbildības likuma 36. panta otrajā daļā paredzēto disciplinārsodu – atbrīvošanu no amata.

[2.5] Atzinuma 16.5. apakšpunktā atzīts, ka par Valsts pārvaldes iekārtas likuma 17. panta otrās daļas 1. punktā un S. Zvidriņas amata apraksta 1.5. apakšpunktā noteiktā pienākuma nekvalitatīvu pildīšanu aiz rupjas neuzmanības, S. Zvidriņai ir pamats piemērot Valsts civildienesta ierēdņu disciplinārbildības likuma 36. panta pirmajā daļā paredzēto disciplinārsodu – mēnešalgas samazināšana uz vienu gadu, ieturot 20 procentus no mēnešalgas.

Ievērojot minēto, tieslietu ministrs šo lēmumu var pieņemt, balstoties uz Atzinuma 17.1. apakšpunktā sniegto ieteikumu noteikt galīgo sodu pēc izdarīto disciplinārpārkāpumu kopības, piemērojot smagāko sodu – atbrīvošana no amata. Līdz ar to par Valsts civildienesta ierēdņu disciplinārbildības likuma 36. panta pirmajā un otrajā daļā paredzētā disciplinārpārkāpuma izdarīšanu Dienesta ģenerāldirektorei S. Zvidriņai ir pamats piemērot šā likuma 11. panta 4. punktā paredzēto disciplinārsodu – atbrīvošanu no amata.

[3] Nosakot disciplinārsodu – atbrīvošana no amata –, atbilstoši Valsts civildienesta ierēdņu disciplinārbildības likuma 12. pantā paredzētajiem disciplinārsoda noteikšanas principiem ņemu vērā Dienesta ģenerāldirektore S. Zvidriņas izdarītā disciplinārpārkāpuma raksturu un tā radīto kaitējumu. Dienesta ģenerāldirektore S. Zvidriņas izdarītā disciplinārpārkāpuma raksturs un tā radītais kaitējums ir atspoguļots Atzinumā.

Proti, Dienesta ģenerāldirektore S. Zvidriņa kopš viņas stāšanās amatā, tostarp, sākot no 2018. gada 2. maija, it īpaši 2019. gada pēdējā ceturksņa beigās īstenoja ievērojamas Dienesta strukturālās izmaiņas un amatu saraksta izmaiņas. Šo izmaiņu rezultātā tika likvidētas vairākas Dienesta centrālā aparāta struktūrvienības, likvidēta Dienesta Zemgales reģionālā nodaļa, likvidētas vairākas Dienesta reģionālo nodaļu zemākā līmeņa struktūrvienības, tika izveidotas jaunas Dienesta centrālā aparāta struktūrvienības un Dienesta reģionālo nodaļu zemākā līmeņa struktūrvienības, izveidotās struktūrvienības pēc neilga laika atkal tika likvidētas, tika likvidētas daudzas amata vietas un ar nodarbinātajiem izbeigtas darba tiesiskās vai civildienesta attiecības vai nodarbinātajiem piedāvāts cits amats, kas nereti pēc neilga laika likvidēts vai pārveidots atkal par citu amatu, tika izveidotas jaunas amata vietas, amata vietas pārveidotas par citu amatu vietām vai par tādām pašām amata vietām, kādas nupat likvidētas u.tml. (redzams no Atzinuma 4.2.–4.5. apakšpunktā un 7. punktā noskaidrotajiem faktiem). Taču Tieslietu ministrija ne vien netika informēta par veiktajām Dienesta strukturālajām un amatu saraksta izmaiņām un netika informēta par ieceri 2019. gada pēdējā ceturksnī veikt vērienīgu Dienesta iekšējo reorganizāciju, bet netika izstrādāti un atbilstoši Valsts pārvaldes iekārtas likuma 75. panta pirmajā daļā noteiktajam netika iesniegti saskaņošanai tieslietu ministram grozījumi spēkā esošajā 2016. gada 9. septembra reglamentā Nr. 1-01/28 "Valsts zemes dienesta reglaments" (turpmāk – Dienesta reglaments) sakarā ar izmaiņām, kas bija notikušas pēc Dienesta

reglamenta izdošanas, un netika izstrādāts un iesniegts saskaņošanai tieslietu ministram Dienesta jaunā reglamenta projekts. Līdz ar to tieslietu ministram nebija iespējams jau sākotnēji pārliecināties par to, vai Dienesta iekšējā reorganizācija tiek veikta, ievērojot valsts pārvaldes principus, tostarp labas pārvaldības principu un efektivitātes principu, un nebija iespējams savlaicīgi novērst trūkumus, kas tika konstatēti ar lēmumu Nr.1-4.1/283 ierosinātās disciplinārlietas izmeklēšanā. Kopumā Dienesta strukturālās izmaiņas un amatu saraksta izmaiņas veiktas, piemērojot neizprotamu normatīvajam regulējumam, labas pārvaldības un labas personālpolitikas principam neatbilstošu amata vietu pārveidošanas procesu. Šāda darbība ietver augstu risku aizskart nodarbināto tiesības uz vienlīdzīgu attieksmi, aizskart tiesības uz darbu un atbilstošu darba samaksu, kā arī zināmā mērā ir vērsta uz to, lai izvairītos no pienākuma iesniegt saskaņošanai Tieslietu ministrijā amatu klasifikācijas rezultātu un amatu klasifikāciju pamatojošus dokumentus. Lai nepieļautu Dienestam normatīvajos aktos noteikto funkciju un uzdevumu izpildes nepārtrauktības un kvalitātes pasliktināšanos un Dienestā nodarbināto tiesību turpmāku ierobežošanu, tieslietu ministram bija jāizmanto likumā paredzētās tiesības un līdz turpmākiem tieslietu ministra norādījumiem jāuzdod apturēt uzsākto Dienesta reorganizāciju tiktāl, ciktāl tas, ņemot vērā jau veiktās darbības, bija iespējams. Neskatoties uz šiem pasākumiem, darbu Dienestā atstāja vairāki pieredzējuši un profesionāli Dienesta darbinieki, kuru trūkums ietekmē Dienesta uzdevumu izpildi, bet pārējo Dienesta nodarbināto vispārējais noskaņojums un darba ražīgums pēc šādā stilā un veidā veiktajām strukturālajām un amatu saraksta izmaiņām ir negatīvi ietekmēti.

Valsts civildienesta jomu reglamentējošās un darba tiesiskās attiecības reglamentējošās normās likumdevējs ir noteicis ierēdņu un no valsts budžeta finansējamo institūciju darbinieku darba izpildes novērtēšanas nepieciešamību, lai, balstoties uz konkrētu novērtējuma rezultātu, ierēdņiem un darbiniekiem noteiktu mēnešalgu, kvalifikācijas pakāpi, pieņemtu ar nodarbināto tiesībām uz darbu saistītus lēmumus u.c. nozīmīgus lēmumus. Tādējādi valsts interesēs ir nodrošināt objektīvu, vispusīgu un taisnīgu nodarbināto darba izpildes novērtēšanas procesu, kuru savukārt var panākt, ja nodarbinātā tiešais vadītājs pēc būtības, nevis formāli, ievēro normas, kas reglamentē šo procesu. Taču Dienesta ģenerāldirektore S. Zvidriņa formāli, nevis pēc būtības vērtējusi viņas tiešā pakļautībā esošos nodarbinātos, nav apstiprinājusi viņas tiešā pakļautībā esošo nodarbināto novērtēšanas veidlapas, atļāvusi novērtēšanas veidlapas apstiprināt citai personai, atļāvusi veikt ierakstus nodarbinātā veidlapā citai personai, nav nodrošinājusi, ka pēc novērtēšanas pabeigšanas novērtēšanas veidlapas tiek slēgtas, aktuālā novērtēšanas perioda ietvaros mainījusi iepriekšējā novērtēšanas periodā veikto nodarbinātā darba izpildes novērtējumu, bez tiesiska pamata atsevišķos gadījumos piemērojusi nodarbināto atkārtotas novērtēšanas procedūru, izdevusi rīkojumu par ikgadējo darbības un tās rezultātu novērtējumu saistītās prēmijas izmaksu nodarbinātajiem, kuri uz to brīdi vēl nav novērtēti un kuru darba izpildes novērtēšanas rezultāts nevarēja būt zināms.

Dienesta ģenerāldirektore S. Zvidriņas tiešā pakļautībā atrodas ne vien viņas vietnieki un Dienesta patstāvīgo struktūrvienību vadītāji, bet arī piecu Dienesta reģionālo nodaļu vadītāji, kuru ikgadējā darba izpildes novērtēšana ir S. Zvidriņas pienākums un kompetence. Savukārt katra S. Zvidriņas vietnieka, patstāvīgās struktūrvienības vadītāja un reģionālās nodaļas vadītāja tiešā pakļautībā atrodas citi Dienesta nodarbinātie, kuru ikgadējā darba izpildes novērtēšanu veic šie vadītāji. Līdz ar to, ja S. Zvidriņa, vērtējot sev pakļautos nodarbinātos, pati neievēro Ministru kabineta 2012. gada 10. jūlija noteikumus Nr. 494 "Noteikumi par valsts tiešās pārvaldes iestādēs nodarbināto darba izpildes novērtēšanu", pastāv augsts risks, ka citi vadītāji varētu rīkoties līdzīgi. Tādējādi nevar izslēgt, ka neobjektīvā, formālā un netaisnīgā darba izpildes novērtēšanas procesā iegūtais novērtējuma rezultāts var tikt izmantots citu ar to saistīto lēmumu pieņemšanā.

Dienesta ģenerāldirektore S. Zvidriņa ne vien nav noskaidrojusi iemeslus tam, kāpēc Dienestā pastāv būtiskas atšķirības starp būvju kadastrālās uzmērīšanas speciālistu darba ražīguma slodzēm (vidējais darba ražīgums ir 1.6 slodzes, taču atsevišķu būvju kadastrālās uzmērīšanas speciālistu darba ražīgums trīskārt un pat četrkārt pārsniedz normālo slodzi) un

tādējādi būtiski atšķiras viņu atlīdzības apmērs, bet pieļāvusi, ka nodarbinātajiem izmaksātās prēmijas apmērs pārsniedza normatīvajos aktos noteiktos ierobežojumus, pārmaksājot tādējādi prēmijās vismaz 74 460.48 *euro*. Līdz ar to valsts budžetam ir nodarīts būtisks mantisks zaudējums. Šajā situācijā uzsverams, ka, no vienas puses, S. Zvidriņa Dienesta strukturālo un amatu saraksta izmaiņu nepieciešamību, tostarp amata vietu samazināšanu pamato ar atlīdzības politikas pārskatīšanu Dienestā, lai paaugstinātu atalgojumu zemāk atalgotajiem nodarbinātajiem. Taču, no otras puses, ar Dienestam piešķirtajiem budžeta līdzekļiem S. Zvidriņa rīkojās nelikumīgi un bezatbildīgi, pieļaujot nepamatoti lielākas finanšu līdzekļu izmaksas vienai nodarbināto kategorijai (akordalgu saņēmējiem), kā arī neveica pārbaudi, lai noskaidrotu iemeslus acīmredzamai vidējā darba ražīguma neatbilstībai noteiktajām darba normām stundās uz vienu izpildāmā darba apjoma mērvienību un novērstu atlīdzības izmaksai paredzēto finanšu līdzekļu nelietderīgu tērēšanu.

Nemot vērā minēto, ar lēmumu Nr. 1-4.1/283 ierosinātās disciplinārlietas izmeklēšanā noskaidrotie apstākļi liecina, ka Dienesta ģenerāldirektore S. Zvidriņa bezatbildīgi ar pretrunīgiem, prettiesiskiem lēmumiem un darbībām padarījusi aizvien neskaidrāku un nesaprotamāku Dienesta struktūrvienību kompetenci un atbildību, aizvien vairāk attālinājusi Dienesta vadītājus un pieredzējušākos un profesionālākos nodarbinātos no Dienesta turpmākai darbībai un attīstībai svarīgu lēmumu pieņemšanas, manipulējusi ar amatu vietām un to piedāvājumiem nodarbinātajiem, panākot, ka nodarbinātie nereti piekritī aiziet labprātīgi no darba Dienestā vai apstākļu spiesti piekritī darbam citā nodarbinātajam nepiemērotā darba vietā un amatā, īstenojusi normatīvajam regulējumam neatbilstošu nodarbināto ikgadējā darba izpildes novērtēšanas procesu, manipulējusi ar darba izpildes novērtēšanas rezultātiem, pieļāvusi nopietnus prēmiju izmaksu pārkāpumus u.c. pārkāpumus.

Disciplinārlietas izmeklēšanas laikā konstatētie faktiskie un tiesiskie apstākļi, kas detalizēti izklāstīti izmeklēšanas komisijas Atzinumā, liecina par tik būtiskiem trūkumiem S. Zvidriņas kā amatpersonas un iestādes vadītājas darbā, kas konkrētajā tiesiskajā situācijā nav savienojami ar viņas turpmāku atrašanos Dienesta ģenerāldirektora amatā. Dienesta ģenerāldirektore S. Zvidriņas disciplinārpārkāpumu dēļ ir iestājušās Valsts civildienesta ierēdņu disciplināratbildības likuma 15.panta pirmajā, ceturtajā un piektajā daļā paredzētās sekas – būtisks mantisks zaudējums valstij un būtisks kaitējums valsts interesēm. Šādos apstākļos tieslietu ministram nav iespējams turpmāk uzticēties Dienesta ģenerāldirektorei S. Zvidriņai kā kompetentai un atbildīgai amatpersonai, kuras vadībā Dienests spēs nodrošināt Dienestam uzticēto funkciju un uzdevumu izpildi, spēs izstrādāt jaunu Dienesta stratēģiju un spēs pēc būtības, nevis formāli, īstenot lietderības auditā "Vai ir iespējams samazināt Dienesta sniegto pakalpojumu un īstenoto funkciju izmaksas ar mērķi stimulēt uzņēmējdarbību un aktivitāti nekustamo īpašumu tirgū?" sniegtos ieteikumus un šajos procesos konstruktīvi sadarboties ar tieslietu ministru un Tieslietu ministrijas augstākajām amatpersonām.

[4] Lemjot par nepieciešamību izdot lēmumu par disciplinārsoda piemērošanu un atbilstoši Administratīvā procesa likuma 66. panta pirmajai daļai izvērtējot tā nepieciešamību un piemērotību tiesiska mērķa sasniegšanai, vajadzību un atbilstību, konstatēju turpmāk minēto.

Valsts civildienesta ierēdņu disciplināratbildības likuma 10. panta otrā daļa noteic, ka disciplinārsoda mērķis ir sodīt vainīgo ierēdņi, kā arī panākt, lai ierēdnis ievērotu normatīvos aktus un turpmāk atturētos no disciplinārpārkāpumu izdarīšanas. Tātad lēmumam par disciplinārsoda piemērošanu ir tiesisks mērķis.

Saskaņā ar Valsts civildienesta ierēdņu disciplināratbildības likuma 31. panta pirmo daļu disciplinārlietā ir iespējams pieņemt trīs veidu lēmumus – lēmumu par disciplinārsoda piemērošanu, lēmumu par disciplinārlietas izbeigšanu vai lēmumu par disciplinārlietas izbeigšanu, izsakot aizrādījumu. No šiem lēmumiem tikai lēmums par disciplinārsoda piemērošanu ir piemērots šā likuma 10. panta otrajā daļā minētā mērķa sasniegšanai.

Atbilstoši Valsts civildienesta ierēdņu disciplināratbildības likuma 34. panta pirmajai daļai lēmumu par disciplinārlietas izbeigšanu var pieņemt tikai tad, ja izmeklēšanas gaitā nav konstatēts disciplinārpārkāpuma sastāvs. Konkrētajā gadījumā ir konstatēts Valsts civildienesta

ieredņu disciplinārbildības likuma 36. panta pirmajā un otrajā daļā paredzētā disciplinārpārkāpuma sastāvs, tāpēc nav iespējams pieņemt lēmumu par disciplinārlietas izbeigšanu daļā. Lēmumu par disciplinārlietas izbeigšanu var pieņemt tikai daļā par Valsts civildienesta ierēdņu disciplinārbildības likuma 37. pantā paredzētā disciplinārpārkāpuma izdarīšanu un daļā par Valsts pārvaldes iekārtas likuma 17. panta otrās daļas 1. punkta pārkāpumu tiktāl, ciktāl netika konstatēti pārkāpumi saistībā ar Dienesta finanšu resursu nelikumīgu izlietošanu Dienesta nodarbināto nosūtīšanai ārvalstu komandējumos. Ņemot vērā to, ka izdarītais disciplinārpārkāpums nav mazsvarīgs, nav iespējams izbeigt disciplinārlietu, izsakot S. Zvidriņai aizrādījumu.

Uzskatu, ka Valsts civildienesta ierēdņu disciplinārbildības likuma 10. panta otrajā daļā minēto mērķi nav iespējams sasniegt ar citiem līdzekļiem, kā vien piemērojot S. Zvidriņai disciplinārsodu – atbrīvošana no amata. Tas nepieciešams, lai S. Zvidriņa turpmāk ievēro Valsts civildienesta likuma 15. panta pirmās daļas 1. un 3. punktā noteiktos ierēdņa pamatpienākumus, nenodara būtisku mantisku zaudējumu valstij, nenodara būtisku kaitējumu valsts interesēm un atturas no disciplinārpārkāpumu izdarīšanas.

Lēmuma par šā disciplinārsoda piemērošanu pieņemšana ir atbilstoša sabiedrības interesēm, jo sabiedrības interesēs ir, lai disciplinārpārkāpumos vainīgā amatpersona saņemtu taisnīgu sodu. Arī Augstākās tiesas Senāta judikatūrā atzīts, ka likuma ievērošana ir jebkuras tiesību sistēmas balsts, tiesiskā kārtība kā tāda ir atzīstama par aizsargājamu labumu, vērtību, kuras apdraudējums vienlaikus apdraud sabiedrisko drošību.³

Lēmums atbrīvot S. Zvidriņu no Dienesta ģenerāldirektora amata pats par sevi neaizskar Valsts civildienesta likuma 22. panta 1. un 5. punktā paredzētās vispārīgās tiesības uz pastāvīgu civildienestu un tiesības pieteikties uz vakantajiem ierēdņu amatiem, jo ierēdnim ir tiesības uz civildienestu, nevis uz konkrētu amatu civildienestā.

Ievērojot šos apsvērumus, uzskatu, ka S. Zvidriņai piemērojamais disciplinārsods – atbrīvošana no amata – ir samērīgs un atbilstošs sabiedrības interesēm.

[5] Saskaņā ar Valsts civildienesta ierēdņu disciplinārbildības likuma 12. panta pirmo, trešo un piekto daļu, 31. pantu, pamatojoties uz 11. panta 4. punktu, 32. panta trešo daļu, 34. panta pirmo daļu un Valsts civildienesta likuma 41. panta pirmās daļas 1. punkta "i" apakšpunktu un ievērojot Ministru kabineta 2020. gada 7. aprīļa sēdes rīkojumā Nr. 172 doto pilnvarojumu (protokols Nr. 22; paragrafs Nr. 30):

nolemju:

1) par Valsts civildienesta ierēdņu disciplinārbildības likuma 36. panta pirmajā un otrajā daļā paredzētā disciplinārpārkāpuma izdarīšanu piemērot Dienesta ģenerāldirektorei S. Zvidriņai disciplinārsodu – atbrīvošana no amata;

2) atbrīvot S. Zvidriņu no amata 2020. gada 14. aprīlī, piemērojot atbrīvošanu no amata kā disciplinārsodu;

3) izbeigt disciplinārlietu daļā par Valsts civildienesta ierēdņu disciplinārbildības likuma 37. pantā paredzētā disciplinārpārkāpuma izdarīšanu;

4) izbeigt disciplinārlietu daļā par Valsts pārvaldes iekārtas likuma 17. panta otrās daļas 1. punkta pārkāpumu tiktāl, ciktāl netika konstatēti pārkāpumi saistībā ar Dienesta finanšu resursu nelikumīgu izlietošanu Dienesta nodarbināto nosūtīšanai ārvalstu komandējumos.

Pamatojoties uz Valsts civildienesta likuma 42. pantu, nosaku, ka S. Zvidriņai ar nodošanas un pieņemšanas aktu līdz 2020. gada 17. aprīlim jānodod Dienesta ģenerāldirektora vietnieci ģenerāldirektora pienākumu izpildītājam I. Baldiņam ar Dienesta ģenerāldirektora amata izpildi saistītie lietvedības dokumenti, materiāli un materiālās vērtības, kā arī jāveic nepieciešamie norēķini ar iestādi (ja tādi ir).

³ Augstākās tiesas Senāta 2004. gada 30. marta sprieduma lietā Nr. SKA-5/2004 17. punkts.

Atbilstoši Valsts civildienesta ierēdņu disciplināratbildības likuma 32. panta otrajai daļai, Administratīvā procesa likuma 188. panta pirmajai daļai un 189. panta pirmajai daļai S. Zvidriņai ir tiesības šo lēmumu pārsūdzēt, iesniedzot pieteikumu Administratīvās rajona tiesas attiecīgajā tiesu namā pēc deklarētās dzīvesvietas, papildu dzīvesvietas vai nekustamā īpašuma atrašanās adreses viena mēneša laikā no šī lēmuma spēkā stāšanās dienas.

Ja deklarētā dzīvesvieta, papildu adrese vai nekustamā īpašuma atrašanās adrese ir Rīgā, šo lēmumu var pārsūdzēt, iesniedzot pieteikumu Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā (Baldones iela 1A, Rīga, LV1007).

Saskaņā ar Valsts civildienesta ierēdņu disciplināratbildības likuma 32. panta trešo daļu šā lēmuma pārsūdzēšana neaptur tā izpildi.

Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 70. panta pirmajā daļā noteikto lēmums stājas spēkā ar brīdi, kad tas paziņots adresātam. Atbilstoši Paziņošanas likuma 9. panta otrajai daļai dokuments, kas paziņots pa elektronisko pastu, uzskatāms par paziņotu otrajā darba dienā pēc tā nosūtīšanas.

Pielikumā: ar lēmumu Nr.1-4.1/283 pret Dienesta ģenerāldirektori S. Zvidriņu ierosinātās disciplinārlietas izmeklēšanas komisijas 2020. gada 27. marta atzinuma Nr. 1-27/77 kopija uz 82 (astoņdesmit divām) lapām.

Tieslietu ministrs,
Ministru prezidenta biedrs

J. Bordāns

*Medina 67046146
Auzāne 67036731
Vasila 67036745*